

— Олилюхъ! какво ще станемъ, рече друга една. Горкитѣ яли какъ сж ся търколили въ кръвѣтъ!

— Какво е станало? Какво сж направили? выгахъ изъ единъ гласъ други.

Но въ сжщото врѣме чухъ ся и стѣпки отъ чловѣцы които купомъ идехъ; и дѣйцытѣ на кървавѣтъ драмъ быдохъ обыколени отъ едно отдѣленіе запѣтата, които бѣхъ ся притекли на выковѣтъ на кафеждіята.

— Всинца сте подъ ареетъ, рече чиновникътъ на запѣтата.

— Туй искамъ и азъ, доблественный Аго! отговори кафеждіята. Тука станжли работы които ще ся смаете като ги научите.

— Кой удари тѣзи двамата тука, рече чиновникътъ, като сочеше бейтъ и Аврама.

— Онзи който рѣгнѣ и мене тука.

Запѣтата дегнѣхъ двамата ранены, които лежахъ на тѣль-тѣ, единъ отъ тѣхъ ся завтече та зарѣча да донесѣтъ носилкѣ отъ каракольтъ, и слѣдъ малко всичкото съдружіе на блудницѣтѣ наедно съ Поликарповѣтъ дщери и кафеждіята Стаматя, водены отъ запѣтата, екарвахъ ги въ истѣтъ онѣзи стаѣ на каракольтъ въ кождо спеше вече прѣди единъ часъ на дървенъ миндерликъ клетата приводница Венета.

На врявѣтъ, кождо причинѣхъ разбърканытѣ гласове на множеството, което налѣзе въ стаѣтъ, тя ся събуди, стрѣснѣта и като имаше прѣдъ очи страшныйлъ призракъ Гласковъ, тя извика:

— Помощъ! отървѣте мя! ще мя удуши.

— Какво ти е, господже помайчимо? рече и една отъ блудницѣтѣ.

Приводницата дойде на себе си, поотры си очитѣ, изгледа добръ тѣзи що бѣхъ около ѿ, помълчѣ нѣколко секунды, а послѣ като попыта и са научи що е станало, въздѣхнѣ изъ